

VLAAMSE GEMEENSCHAP.

De grondwetsherziening van 24 december 1970 voorzag in de oprichting van drie cultuurgemeenschappen (Nederlandse, Franse en Duitse), elk bevoegd voor hun respectievelijke taalgebieden. De Nederlandse en Franse cultuurgemeenschap strekten zich echter ook uit over het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad. Kort na de publicatie van de uitvoeringswet van 21 juli 1971 werd overgegaan tot de installatie van eigen parlementen in de vorm van een Franse, een Duitse en een Nederlandse Cultuurraad, bestaande uit nationaal verkozen parlementsleden en senatoren. De Cultuurraad kon decreten uitvaardigen op het vlak van onder meer cultuur, taalgebruik in bestuurs- en onderwijsmateries en onderwijs (uitgezonderd de materies met betrekking tot het schoolpact).

Door de wet van 8 augustus 1980 werd deze Nederlandse Cultuurraad omgevormd tot de Vlaamse Gemeenschap, een autonome politieke deelstaat met een eigen Vlaamse Raad (later Vlaams Parlement genoemd) en executieve (later Vlaamse Regering genoemd). Vlaanderen maakte meteen van haar grondwettelijke bevoegdheden gebruik om ook de gewestmateries (plaats- en grondgebonden aangelegenheden zoals bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, economisch en energiebeleid, leefmilieu, huisvesting) door de Vlaamse gemeenschapsraad te laten uitoefenen, zodat er voor Gewest en Gemeenschap in Vlaanderen slechts één Raad en één executieve werden ingesteld. De culturele bevoegdheden werden uitgebreid en de Gemeen-

schap ontving nu ook de bevoegdheid over persoonsgebonden aangelegenheden (waaronder gezondheidszorg en bijstandsverlening, jeugdbeleid en vanaf 1988 het volledige onderwijspakket). De **staatshervormingen** van 1988-1989 maar vooral van 1993 breidden de bevoegdheden en financiële middelen van de Gemeenschappen aanzienlijk uit. De Vlaamse Gemeenschap kreeg een rechtstreeks verkozen parlement, waarvoor om de vijf jaar verkiezingen uitgeschreven worden. Naast de 118 rechtstreeks verkozen parlementsleden zetelen 6 aangeduide leden uit de Nederlandse taalgroep van de **Brusselse Hoofdstedelijke Raad** permanent in de Vlaamse Raad.

LITERATUUR: J. Bouveroux, *Het Sint-Michielsakkoord*, 1993; – M. Goossens, *Het ontstaan en de groei van het Vlaams parlement, 1970-1995*, 1995; – N. Jacquemin en M. van den Wijngaert, *O Dierbaar België. Ontstaan en groei van de federale staat*, 1996.

GERT VAN OVERLOOP